

ANBI

P2P is door de belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat jouw giften, uiteraard met in acht name van de regels die daarvoor gelden, aftrekbaar zijn voor de belasting.

Beloningsbeleid bestuurders

De Stichting People to People is opgericht uit idealisme en betrokkenheid met Ethiopië en haar inwoners. Zowel het bestuur als de vrijwilligers krijgen geen beloning anders dan waardering en dragen zelf de kosten van hun hobby. Sterker zelfs de kosten van de KvK en het beheer van de site worden direct door de bestuurders betaald. Alleen de bankkosten komen voor rekening van de Stichting. Jaarlijks ontvangen de sponsors het financiële overzicht in hun mailbox.

Beleidsplan

De verplichtingen van de Stichting worden stap voor stap afgebouwd, nieuwe verplichtingen worden niet aangegaan. Eventuele extra middelen zullen worden besteed aan de scholen in Lalibela

In verband met de oorlogssituatie in Ethiopië kunnen we op dit moment weinig concrete plannen maken.

Karakteristieken op 1 december 2021

- People to People steunt nog enige studenten.
- Voor zover mogelijk proberen we oud studenten en betrokkenen bij onze stichting te helpen als dat nodig is.

We hadden gedacht, maar vooral gehoopt, dat de situatie in Ethiopië eind 2021 wel wat beter zou zijn dan vorig jaar. Helaas is het conflict alleen maar verder uit de hand gelopen en is er weinig hoop dat een oplossing nabij is. De opstandige provincie Tigray grenst aan de deelstaat Amhara. Tot voorkort was het Amhaarse gebied, waar we ook Lalibela vinden, min of meer veilig. Begin dit jaar besloot de federale regering het grensgebied tussen de beide deelstaten extra te beveiligen. Het belangrijke religieuze en toeristische stadje mocht niet in handen vallen van de rebellen. Duizenden militairen werden in Lalibela gestationeerd. Alle scholen, publieke gebouwen en sportvelden werden geconfisqueerd om de soldaten een slaapplek te kunnen geven. Medio dit jaar kondigde de regering een wapenstilstand aan en in die tijd vonden er ook verkiezingen plaats. Uiteraard was ook daar weer allerlei gedoe over, omdat Tigray de federale regering niet erkent. Vreemd genoeg trokken de regeringstroepen zich uit Lalibela terug waarna de opstandelingen direct het gebied innamen. Sinds begin augustus is Lalibela afgesloten van internet en telefoon. Eind november waren de opstandelingen tot op 200 km van Addis Abeba genaderd.

Veel jonge mensen zijn via de bergen vanuit Lalibela gevlucht naar Bahir Dar. Een barre tocht van ruim 12 dagen met veel berovingen en schietpartijen. Met enigen van hen heb ik regelmatig contact, omdat het internet daar nog redelijk goed werkt. Elke dag komen er nieuwe vluchtelingen uit Lalibela en zij brengen het laatste nieuws. Weinig opwekkend nieuws overigens. Er is een groot gebrek aan voedsel en medicijnen en alles is schreeuwend duur.

Tot nu toe zijn er nauwelijks slachtoffers en is er relatief weinig materiele schade aangericht, maar de onzekerheid en het gebrek aan inkomsten brengen de mensen tot wanhoop. Wij kunnen ze helaas ook niet helpen omdat er geen contact is en ook de banken niet meer functioneren. Het lukt ons af en toe wel om enige mensen, die nu in Addis óf Bahir Dar wonen, wat geld te sturen.

Scholen

De scholen zijn nu in gebruik van de militairen en je hoeft niet veel voorstellingsvermogen te hebben om een idee te krijgen hoe die klasjes er nu uit zullen zien.

Een paar maanden geleden heb ik nog contact gehad met de directeur van de Meskal Kebral school. Hij was voor een bijscholingscursus in Dessie toen Lalibela werd overrompeld. Hij kon niet meer in contact komen met zijn vrouw en kinderen en was vertwijfeld over hun lot. Een persoonlijk drama voor de man dat nog erger werd toen ook Dessie door de opstandelingen werd veroverd. Sindsdien heb ik niets meer van hem gehoord!

Studenten

Normaal gesproken wikkelen we de financiën in november af, maar omdat ik toch niet naar Ethiopië zou gaan kon ik dat nu in juni al afwikkelen. Gelukkig maar, want een paar weken later zou dat al niet gekund hebben. Wij hebben nu nog twee studenten die allebei niet meer in Lalibela zijn. Van een student weten we dat hij veilig in Gondar is, maar de andere is spoorloos. Er zou nog een student met zijn studie beginnen, maar dat is nog niet van de grond gekomen.

De andere 7 studenten hadden het afgelopen jaar moeten afstuderen, maar wie zal zeggen of dit gebeurd is. Elk contact is verbroken, maar op het moment dat zij zich melden staan wij voor ze klaar. Daar is ook geld voor gereserveerd.

Kort en goed, het is een zootje in Ethiopië!

Wij staan machteloos aan de kant te kijken hoe het land verder ten onder gaat, maar onze voeten staan in de startblokken om in actie te komen op het moment dat we ook maar het kleinste signaal van hoop krijgen.

Wij blijven de ontwikkelingen in Lalibela goed volgen en zullen adequaat reageren als dat van ons verwacht wordt en onze financiële middelen dat toestaan.